

ورزش و شخصیت: دفترچه تاکتیک‌های اخلاقی

بازیابی اصالت، احترام و فضیلت در عصر «پیروزی به هر قیمت»

وعده اصیل ورزش

ورزش سنتی به عنوان ابزاری
برای ساخت شخصیت،
تاب‌آوری و شهروندی اخلاقی
شناخته می‌شد.

واقعیت مدرن

- × فرهنگ شبکه‌های ورزشی و
برجسته‌سازی حواشی
- × دوپینگ، تقلب و دور زدن قوانین
- × درگیری‌های فیزیکی داخل زمین
- × ادبیات تحقیرآمیز و خودنمایی

«ورزش به خودی خود شخصیت‌ساز نیست؛ بلکه بستری است که می
می‌تواند شخصیت را بسازد یا آن را نابود کند.»

دیدگاه ارسطویی

اخلاق ورزشی یک مفهوم انتزاعی نیست. فضیلت یک «عادت» است که نیاز به تمرین فیزیکی و روانی دارد. زمین بازی، آزمایشگاه اخلاق است.

«زندگی بدون آزمون، ارزش زیستن ندارد.» - سقراط

اگر بدانید بازیکنان شما ده سال دیگر قوانین بازی را فراموش می‌کنند، امروز چه چیزی به آنها یاد می‌دهید؟

برای کدام مربی در گذشته‌تان بیشترین احترام را قائل هستید؟ چرا؟

آیا ارزش‌های شما به عنوان یک مربی با ارزش‌های شما به عنوان یک انسان متفاوت است؟

آیا خودنمایی و تحقیر در زمین، نشانه اعتماد به نفس است یا ضعف شخصیت؟

دو پارادایم متضاد در ورزش

رویکرد فضیلت محور	رویکرد ابزاری	
شریک و تسهیل کننده‌ای برای رشد مشترک	مانع و دشمنی که باید نابود شود	نگاه به حریف
تعالی، کمال و اجرای بی نقص	پیروزی به هر قیمت	هدف غایی
فساد درونی و بی ارزشی کردن پیروزی	یک تاکتیک هوشمندانه اگر داور نبیند	نقض قوانین

جدیت و انضباط
التزام به قوانین،
تمرینات طاقت فرسا، و
تلاش برای کمال.

انسان بازیگوش
آزادی، شادی، خلاقیت، و
رهایی از روزمرگی.

**ورزش واقعی در تعادل دقیق میان
این دو افراط شکل می‌گیرد. از دست
دادن هر یک، روح بازی را می‌کشد.**

ریشه لاتین: **Competitio**

COMPETITION

معنای اصیل:
تلاش مشترک / با هم کوشیدن

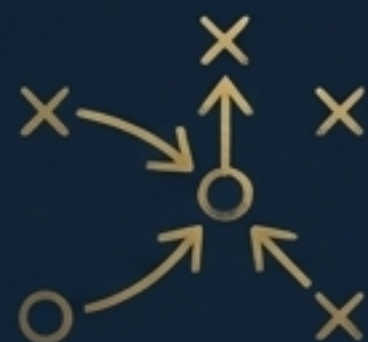

برداشت مدرن:
نبرد برای غلبه بر دیگری

رقابت اصیل، تلاش برای نابودی حریف نیست؛ بلکه یک جستجوی دوطرفه
برای رسیدن به بالاترین سطح توانمندی است.

استعاره رشد مشترک

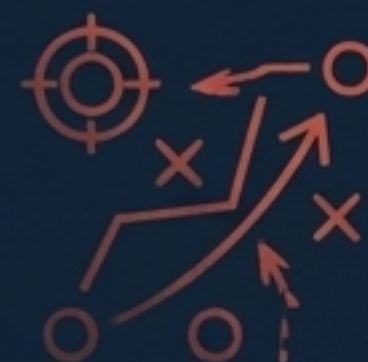
«چالش»، «همتای رقابتی»،
«آزمون متقابل»

حفظ انسانیت در اوج فشار فیزیکی.
رقابت به عنوان یک مکالمه عملی بین
دو طرف.

استعاره جنگ

«نابودشان کن»، «دشمن»،
«جنگ در میانه میدان»

این تحریف شناختی، حریف را از یک انسان
انسان به یک شیء تبدیل می‌کند و هرگونه
رفتار غیراخلاقی را توجیه می‌کند.

بدون آزمون،
دستیابی به
«کمال و فضیلت»
غیرممکن است.

بدون رقابت، آزمون برای
سنجش مهارت وجود ندارد.

بدون حریف، رقابتی وجود ندارد.

حریف یک هدیه است. او
ضروری‌ترین عنصر برای
تکامل ورزشی شماست.
احترام به حریف، احترام به
خود بازی است.

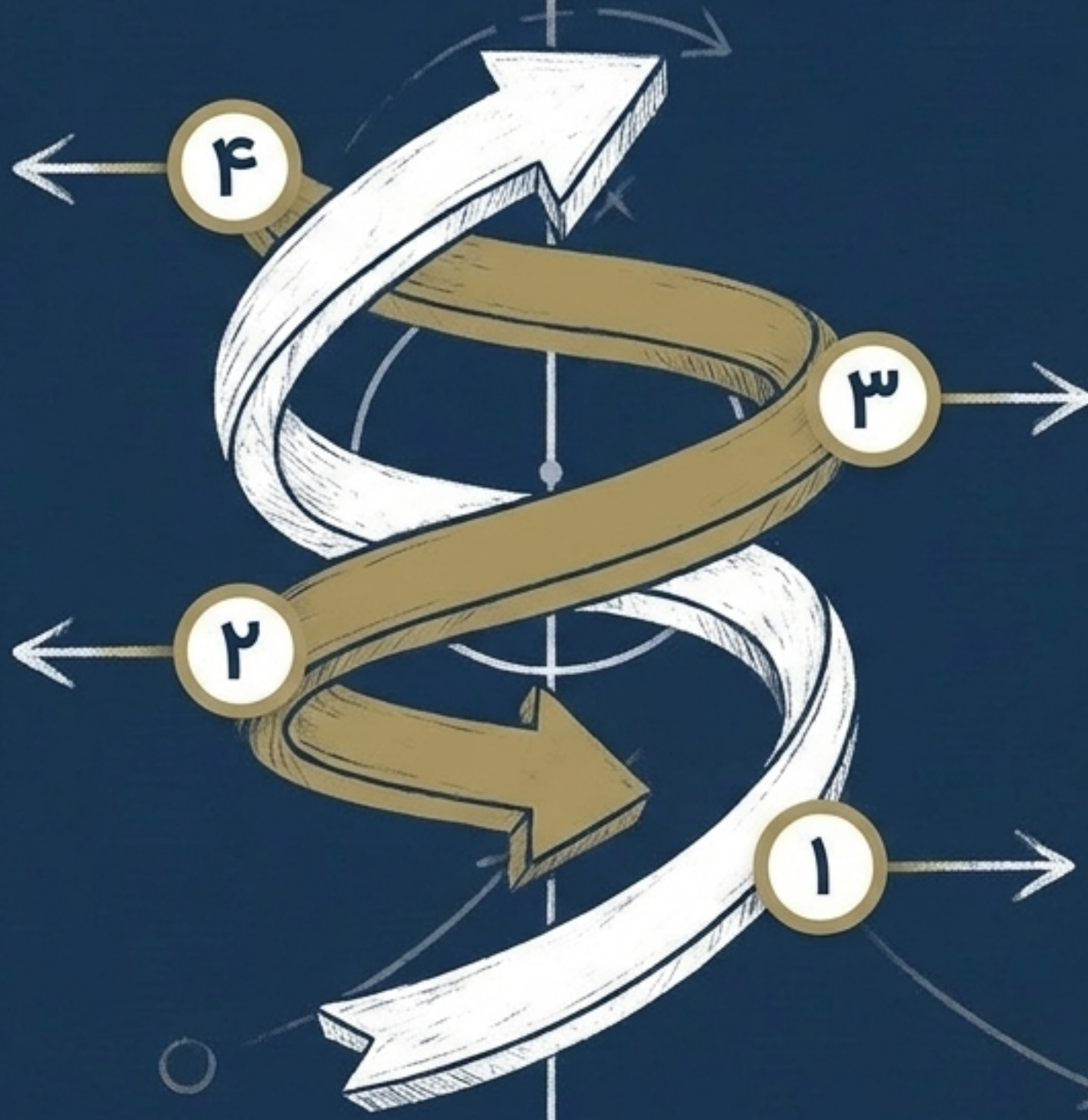
چرخه ارتقای متقابل

۴. ارتقای متقابل به سمت
عالی‌ترین سطح بازی.

۲. این فشار ما را وادار به
انطباق، تمرین و رشد
رشد می‌کند.

۳. رشد ما، چالش جدیدی
برای حریف ایجاد می‌کند.

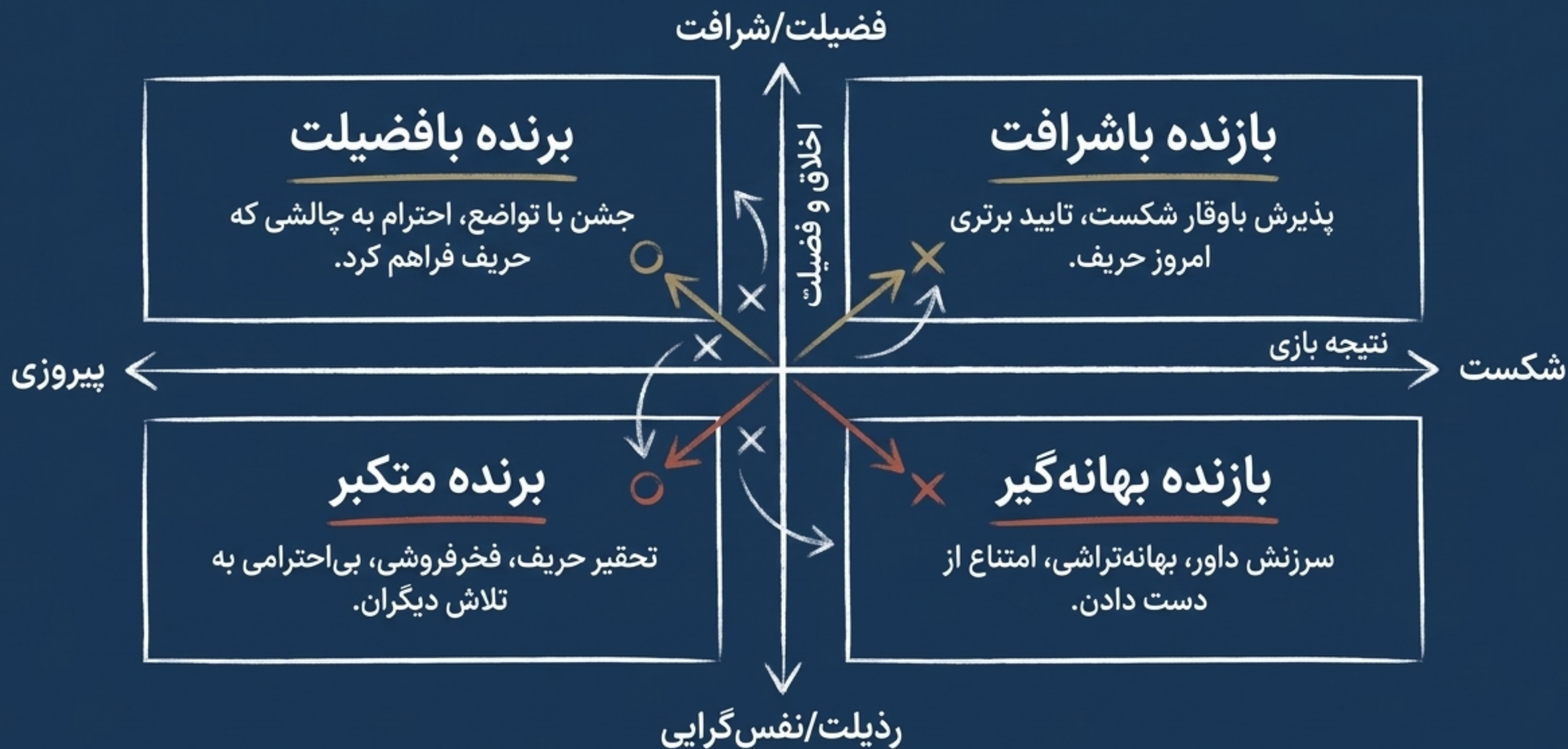
۱. مهارت حریف، نقاط
ضعف ما را آشکار می‌کند.

کالبدشکافی بی احترامی

نقص اخلاقی	رفتار نمایشی
تبدیل بازی به ابزار ارضای نفس و نادیده گرفتن انسانیت حریف	خودنمایی و تحقیر پس از گلزنی
فقدان شفقت و خروج از روحیه آموزشی ورزش	افزایش بی مورد اختلاف امتیاز در بازی های یک طرفه
نقض قرارداد نانوشته صداقت که پایه و اساس هر بازی است	فریب داور برای گرفتن خطا

ماتریس اخلاق و نتیجه

غلبه بر تله نسبیت‌گرایی اخلاقی

استانداردهای اخلاقی
مطلق هستند، نه واکنشی.
فضیلت شما به رفتار
نادرست حریف بستگی
ندارد. خطای حریف،
مجوز سقوط اخلاقی
شما نیست.

«همه این کار را می‌کنند. اگر ما
قوانین را دور نزنیم، می‌بازیم.»

الگوسازی بی نقص

رفتار مربی در کنار زمین، رساترین درس اخلاق است.

فضایی برای تامل

از خطاها، شکست‌ها و باخت‌ها به عنوان لحظاتی برای پرسش از چرایی رفتارها استفاده کنید.

اولویت شخصیت بر استعداد

بازیکنان ستاره باید دقیقاً با همان استانداردهای اخلاقی بازیکنان ذخیره سنجیده شوند.

آموزش «چرایی»

فقط قوانین را اجرا نکنید؛ فلسفه و دلیل احترام را توضیح دهید.

مربی در نقش معمار اخلاق

چهار گام عملی برای ساختن تیم با فضیلت

«ورزش وقفه‌ای در زندگی واقعی نیست؛ بلکه فشرده‌ترین و خالص‌ترین تمرین برای آن است.»

ما رقابت نمی‌کنیم تا حریف را نابود کنیم. ما رقابت می‌کنیم تا در حضور یک
حریف شایسته، بهترین نسخه از خودمان را کشف کنیم.